

за вѣроятния славянски произходъ на Савуленъ Каналинъ въ сѣщия вѣкъ. Каза се, че Сливенъ е едничкиятъ старъ градъ въ юго-източна България, който носи чисто славянско име. Редица имена на мѣстности при и въ него, като: Пиронковицъ, Русковицъ, Гаговицъ, Прогледецъ, Прѣдѣлъ и т. н. сочатъ на едно старо-славянско минало. Но какво по-добро доказателство за това, че Сливенъ още прѣди 1153 г. е сѣществувалъ като заселище, отъ думитъ на самия Идризи, а именно, че „Стлифаносъ още въ по-старитъ врѣмена се славелъ“?

Славянитъ, подобно на тевтонцитъ и келтитъ, сж нѣмали укрѣпени градове. Въ П-ва голѣма частъ отъ тѣхнитъ заселища легнаха върху основитъ на стари римски крѣпости. При великото движение на народитъ, край възможното имъ заселване като мирни жители въ самитъ градове, било отъ страхъ къмъ нови и чужди нахлувания или съ огледъ на отпоръ срѣщу Ц-дъ, славянитъ сж избирали повече планинитъ, загѣтанитъ долини и купове край рѣки или езера, подслонени въ колиби. При първитъ имъ нахлувания и при това, като побѣдители въ П-ва, тѣ сж туряли подъ ржка и цѣли, готови заселища, а тамъ дѣто крѣпоститъ сж били силни, тѣ сж прибѣгвали въ околнитъ имъ покрайнини, обикновено планински и гористи. Къмъ тая посока ги е тласкало традиционното имъ занятие — земледѣлието, главно съ което могатъ да се обяснатъ тѣхнитъ демократични нрави и патриархаленъ битъ, а отъ тукъ и раздробената имъ сила и политическа разложеностъ. Бидейки отначало въ малки села, послѣднитъ можеха да се обърнатъ въ градове само при едни закрѣпнали социално-политични отношения.

Заграждането на заселищата има най-вече своето начало край кулитъ на замѣстенитъ въ тѣхъ вождове, болери или князе—развой проявенъ и при по-късния феодаленъ строй на България.¹⁾ Това ще се подкрѣпи най-вече съ славянския произходъ на селската номенклатура въ П-ва,

¹⁾ Отъ подобенъ произходъ, както ще се види, е Селището при Сливенъ, съ слѣди на заселище край кулитъ въ Селишкото устие, между които на първо мѣсто крѣпостъта, днесъ съ развалини, Маринено градище.